

30.1.2015

TEATIS LIIKMETELE

Teema: petitsioon nr 2377/2013, mille on esitanud Saksamaa kodanik G.J. kõrvamärkide kasutamise kohta kariloomade identifitseerimiseks

1. Petitsiooni kokkuvõte

Petitsiooni esitaja leiab, et kõrvamärkide kasutamine kariloomade identifitseerimiseks tuleks keelata ja asendada muude meetoditega, näiteks passiivsete RFID-kiipide või karja vereproovide säilitamisega. Ta väidab, et kõrvamärgi paigaldamine võib põhjustada märkimisväärset valu, kuna protsessi käigus eemaldatakse tükk kudet. Märk võib ka erinevate esemete külge kinni jääda, kahjustades veelgi loomade kõrvu, mistõttu tuleb märk asendada uuega.

2. Vastuvõetavus

Tunnistatud vastuvõetavaks 25. septembril 2014. Euroopa Komisjonil paluti anda teavet (kodukorra artikli 216 lõige 6).

3. Euroopa Komisjoni vastus, mis saadi 30. jaanuaril 2015

Nõukogu on võtnud vastu 17. detsembri 2003. aasta määruse (EL) nr 21/2004,¹ millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ. Vastavalt sellele määrusele tuleb lambaid ja kitsi identifitseerida nõuetekohaselt ja individuaalselt ning nende liikumine peab olema individuaalselt jälgitav nii liikmesriigi siseselt kui ka liikmesriikide vahel, et lihtsustada ühtse turu tingimustes kontrolli võimalike haiguste üle.

¹ ELT L, 9.1.2004, lk 8.

Selleks on vähemalt ühe nähtava kõrvamärgi paigaldamine kohustuslik, kuid teise märgi jaoks võivad liikmesriigid lubada kasutada alternatiivseid identifitseerimismeetodeid, nagu makku paigaldatav tunnus, erinevad elektroonilised kõrvamärgid, sõrgatsile kinnitatavad märgid või tätoveeringud.

Veiste puhul sätestab nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EL) nr 1760/2000¹, et kõik loomad peavad olema märgistatud pädeva asutuse poolt heaks kiidetud kõrvamärgiga, mis on kinnitatud mõlema kõrva külge. Mõlemal märgil on sama ainulaadne identifitseerimiskood ja vaja on mõlemat märki, et oleks võimalik identifitseerida iga looma eraldi, samuti majandit, kus loom on sündinud.

Nõukogu 15. juuli 2008. aasta direktiivis 2008/71/EL² sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta on sätestatud, et loomad tuleb võimalikult kiiresti ning igal juhul enne majandist lahkumist märgistada kõrvamärgi või tätoveeringuga, mis võimaldab kindlaks teha majandi, kust need loomad tulid.

Nõukogu direktiivis 98/58/EÜ³, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset, kohustatakse liikmesriike kindlustama, et loomaomanikud või -pidajad võtaksid kõik asjakohased meetmed, et tagada nende hoole all olevate loomade heaolu ja seda, et nendele loomadele ei põhjustata tarbetut valu, kannatusi ega vigastusi. Nõukogu määruses (EL) nr 21/2004 täpsustatakse, et liikmesriigid peavad tagama, et kõik loomade identifitseerimise eest vastutavad isikud oleksid saanud õpetust ja juhiseid selle määruse asjaomaste sätete kohta ning et oleks olemas vastavad koolitused.

Järeldus

Euroopa Komisjoni hinnangul on ELi kariloomade, lammaste, kitsede ja sigade identifitseerimise ja jälgitavuse süsteem üldiselt eesmärgiga proportsionaalne. See on aluseks tõhusale jälgitavussüsteemile, samuti loomatervise ja toidu kvaliteedi kõrgetele normidele ELis. Seda on võimalik saavutada üksnes siis, kui loomade identifitseerimise süsteem on pragmaatiline ja toimiv ning võimaldab muu hulgas looma koha peal kiiresti tuvastada.

Arvestades eelöeldut, ei saa Euroopa Komisjon toetada petitsiooni, millega soovitakse keelata kõrvamärkide kasutamine kui kariloomade identifitseerimise ametlik meetod ELis.

---

¹ ELT L 204 11.8.2000 lk 1.

² ELT L 213, 8.8.2008, lk 31.

³ ELT L 221, 8.8.1998, lk 23.